

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Crikvenici - Stalna služba u Krku

Bodulska 2/d

51500 Krk

Poslovni broj: P-54/2023.-33.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Crikvenici, Stalna služba u Krku, po sutkinji Nataliji Denona u pravnoj stvari tužitelja Mata Jurešića, OIB 09433909830, Slavka Nikolića 30, Krk i Ivana Mrakovčića, OIB 84514951881, Gornja Kala 2, Punat zastupani po punomoćniku Robertu Ristu, odvjetniku iz Krka, protiv tuženika 1. Franja Mrakovčića, Punat, Obala 69, 51500 Krk; 2. Vladimira Mrakovčića, Krčka 53, 51500 Punat; 3. Vinka Mrakovčića, Blažićevo C 22, 51000 Rijeka; tuženici pod 1,2 i 3 kao slijednici iza pok. Orlić Marije ž. Frana r. Mrakovčić, Punat, Manzoni Franice ž. Ivana r. Mrakovčić, Punat, Mrakovčić Vladimira pok. Antona, Punat, 4. Andrice Lekić, Put svete Trojice 21, 51500 Punat; kao sljednice iza pok. Mrakovčić Marije ud. Andra „Andračić“ r. Žic, Punat 729, 5. Željana Tomaića, Gornja kala 3, 51500 Punat; kao slijednika iza pok. Tomaić Marije r. Bonifačić, Punat, Gornja kala 3, 6. Andree Mrakovcic, OIB 46565587597, Woronora 79, PDE 3, NSW 2223 Oatley, Australia; 7. Anne Absalom, OIB 38222144443, Excelsior St 17, NSW 2137 Concord, Australia; 8. Franca Antonya Mrakovcica, OIB 63418258927, Haymet St 19, NSW 2232 Irawee, Australia, zastupanog po privremenom zastupniku Kristini Miklić Dminić, odvjetnici iz Krka, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne usmene rasprave zaključene 25. veljače 2026. godine, javno objavivši odluku 27. veljače 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su tužitelji Jurešić Mate iz Krka, Slavka Nikolića 30, OIB: 09433909830, i Mrakovčić Ivan iz Punta, Gornja kala 2, OIB: 84514951881, stekli pravo suvlasništva na 10/12 dijela cijele k.č. 1298/6 u g.t. 7. z.k.ul. 556 k.o. 315915 Krk, i to Jurešić Mate u 1/2 (6/12) dijela, a Ivan Mrakovčić u 4/12 dijela predmetne nekretnine.

II. Ovlašćuje se tužitelje da po pravomoćnosti ove Presude zatraže upis prijenosa prava vlasništva sa imena tuženih uknjiženih suvlasnika i tuženih uknjiženih suvlasnika utuženih po svojim zemljišnoknjižnim slijednicima, svih navedenih u ovoj Presudi na ime tužitelja u odnosu na nekretninu navedenu u stavku I. izrijeke ove Presude.

Obrazloženje

1. Tužitelji su dana 23. siječnja 2023. podnijeli pred ovim sudom tužbu protiv uvodno navedenih tuženika radi utvrđenja prava suvlasništva na kč.br. 1298/6 upisana u z.k.ul. 556 k.o. Krk i to tužitelj Mate Jurešić u 6/12 dijela navedene nekretnine, a Mrakovčić Ivan u 4/12 iste. U tužbi navode da su stvarni suvlasnici nekretnine, u naravi oranice na području uvale Kimpi, jer da je tužitelj Mate Jurešić u posjed utuženog dijela stupio zaključenjem ugovora o kupoprodaji sa stvarnim suvlasnikom Ivanom Pavlovićem dana 7. listopada 2022. s tim da je i njegov prednik Ivan Pavlović svoj suvlasnički dio stekao kupnjom od Mare Bonefačić ž. Frana iz Punta (tete tužitelja pod 2) i to 1978. godine, dok da je tužitelj Ivan Mrakovčić svoj suvlasnički dio stekao nasljedstvom od pok. oca Vicenca Mrakovčića, temeljem rješenja o nasljeđivanju, poslovni broj: O-13/77 i nasljedstvom od pok. majke Marije Mrakovčić, koja je preminula 1997., i to temeljem rješenja o nasljeđivanju, poslovni broj: O-41/97. Budući da svoje vlasničke i posjedovne čine na utuženoj čestici vrše od 1978. godine te ih u tom posjedu nije nitko nikada ometao, to su tužitelji predložili da ovaj sud, temeljem instituta dosjelogosti, utvrdi iste suvlasnicima na predmetnoj čestici i to u utuženim suvlasničkim omjerima. Nadodali su da su u katastarskom operatu za navedenu česticu kao posjednici upisani majka i teta tužitelja pa držeći da su u konkretnom slučaju ispunjene sve zakonske pretpostavke za usvajanje predmetne tužbe i tužbenoga zahtjeva, zatražili su donošenje presude sadržaja kao u izreci ove odluke.

2. U privitku tužbe tužitelji su dostavili u sudski spis vlasnički list za utuženu nekretninu iz kojeg proizlazi da je tužitelj Mrakovčić Ivan već upisan kao suvlasnik iste u 2/12 suvlasničkog dijela, dok da su kao ostali suvlasnici upisani pravni prednici utuženih tuženika, kao i tuženici pod 12,13 i 14; posjedovne listove broj 137 i 356, oba k.o. Krk iz kojih proizlazi da su na utuženoj čestici upisani Bonifačić Mare rođ. Mrakovčić i Mrakovčić Marija rođ. Brusić; nadalje izvod iz katastarskog plana za utuženu česticu; rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Krku, poslovni broj: O-41/97 od 26. lipnja 1997., koje je doneseno u ostavinskom postupku iza Marije Mrakovčić, a iz kojeg proizlazi da je kao nasljednik pok. ostaviteljice proglašen njezin sin Ivan Mrakovčić; rješenje Općinskog suda u Krku, poslovni broj: Z-248/78 iz kojeg proizlazi da je na temelju pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju iza pok. Mrakovčić Vicenca, koji je preminuo 1976., proglašena Marija Mrakovčić ud. Vicenca i uknjižena kao vlasnica njegove imovine, a time i kao suvlasnica u 1/6 suvlasničkog dijela na utuženoj nekretnini; ugovor o kupoprodaji nekretnina od 7. listopada 2022. koji je ovjeren po javnom bilježniku Miljenki Katunar Zrinski, pod poslovnim brojem OV-7389/22 i 7390/22, i koji je zaključen između Ivana Pavlovića kao prodavatelja i Mate Jurešića, ovdje tužitelja kao kupca, a predmet kojeg ugovora je bila 1/2 dijela kč.br. 1298/6, k.o. Krk, tj. oranica u predjelu Kimp, kao izvanknjižno vlasništvo prodavatelja te potvrda od 29. kolovoza 1978. potpisana po prodavateljici Bonifačić Mari i kupcu Pavlović Ivanu, uz prisustvo svjedoka Braut Lucijana i Kosić Antice, a iz koje proizlazi da je prodavateljica Bonifačić Mare prodala kupcu Ivanu Pavloviću česticu u predjelu Kimp i to polovicu kč.br. 1298/6, te za navedenu prodaju primila od kupca Ivana Pavlovića cijeli iznos ugovorene kupovnine.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaz uvidom u svu materijalnu dokumentaciju dostavljenu po strankama, zatim očevid lica mjesta te saslušanje predloženih svjedoka Petra Stupara i Ivana Pavlovića te stranaka Mate Jurešića i Ivana Mrakovčića.

4. Na očevidu koje je održano 5. veljače 2026. sud je utvrdio da se predmetna nekretnina nalazi na udaljenosti od cca 100 m od ceste Krk-Vrh sa lijeve strane i da se u naravi radi o ograđenoj oranici koja se koristi i obrađuje.

5. Iz iskaza svjedoka Petra Stupara, koji je saslušan na očevidu proizlazi da je isti bio u najmu predmetne nekretnine tri do četiri godine, i to po dozvoli tužitelja Ivana Mrakovčića, a što da je bilo negdje prije cca trideset godina. Na toj čestici da su tada bili zasađeni trsi koje da je održavao svjedok i sa istih brao grožđe. Sjeća se da je upravo on na predmetnoj čestici zabio jedan betonski i dva željezna kolca, koji da su predstavljali granicu te parcele u odnosu na susjedne. Na cijeloj čestici da su bili zasađeni trsi, a svjedok da nije nikad pitao Ivana kako je on tu česticu stekao, jer ga to nije interesiralo. U to vrijeme nije znao da bi u polovici te čestice vlasnik bio Mate Jurešić. To da je saznao tek kasnije. Ne zna tko je posadio trse na predmetnoj nekretnini, ali zna da se radilo o starim trsima. Nije mu poznata osoba Franco Antony Mrakovic, kao niti osobe Bonifačić Mare i Mrakovčić Marija. Nije nikad na utuženoj čestici vidio niti tuženike, niti bilo koga drugoga koji bi osporavao tužitelju posjed na nekretnini.

6. Iz iskaza svjedoka Ivana Pavlovića, koji je također saslušan na očevidu, proizlazi da mu je poznato kako se utužena čestica naziva Kimpi i još iz razdoblja kad je bio dijete zna da je ista bila u vlasništvu i posjedu Puntara i to pok. Mare i Frana. Obitelj svjedoka da je koristila tu česticu po dozvoli Mare i Frana. Na toj čestici da je tada bila zasađena loza, koju da su obrađivali njegovi roditelji Ivan i Lucija. Oni da su kasnije kupili $\frac{1}{2}$ te čestice od Frana i Mare i to negdje u vrijeme kada je svjedok bio u vojsci (1970./1971.). Nakon njihove smrti ta je čestica pripala svjedoku koji da se nastavio baviti trsima dokle je mogao. Budući da je u to vrijeme bio na brodu, nije imao puno vremena za bavljenje vinovom lozom, zbog čega da je u jednom navratu te trse iščupao i česticu počeo koristiti kao vrt na kojoj je sadio krumpir, mahune i ostalo povrće. Nije mu poznato kako je tužitelj Ivan stekao utuženu nekretninu, a on je svoju polovicu prodao Mati Jurešiću prije cca 3 do 4 godine. Od tada da zna vidjeti Matu kako obrađuje nekretninu. Nije nikad vidio tuženike na utuženoj čestici, niti je ikad čuo da bi njemu ili njegovim prednicima netko osporavao posjed na istoj. Osobu imena Franco Antony Mrakovic da nije nikad upoznao.

7. Iz iskaza tužitelja Mate Jurešića proizlazi da je isti u posjedu utužene čestice unazad tri godine i to temeljem kupoprodajnog ugovora kojeg je zaključio sa Ivanom Pavlovićem. Ivan da mu je prodao polovicu te parcele. U vrijeme kupnje na parceli da nije bilo zasađenih trsa, a nije bila niti obrađena, već je na njoj rasla trava. Za činjenicu da je Ivan Pavlović vlasnik kupljene nekretnine, da je znao prije svega po tome što poznaje Ivana cijeli život, a ujedno se i sjeća vremena kada su njegovi roditelji bili na toj nekretnini i istu obrađivali. Tada da su na toj čestici bili posađeni trsi. Što se tiče predmetne nekretnine, osim njega kao suvlasnika, suvlasnik je i Ivan

Mrakovčić i to također u ½ dijela, a prije njega su suvlasnici i suposjednici predmetne nekretnine bili njegovi roditelji. Ivana da nije poznavao od ranije, ali da mu je bilo poznato da je puno parcela u Vrhu nekoć pripadalo Puntarima. Od kada je u posjedu kupljene nekretnine, taj posjed da mu nitko ne osporava i on tu česticu sada koristi kao vrt na kojoj sadi povrće.

8. Iz iskaza tužitelja Ivana Mrakovčića, proizlazi da je isti polovicu predmetne nekretnine stekao nasljedstvom iza smrti svojih roditelja i to majke Marije Mrakovčić i oca Vinka. Otac da je preminuo 1976., a majka dvadeset godina kasnije. Njegovi roditelji da su tu česticu također stekli nasljedstvom i to otac tužitelja od svojeg oca, koji se zvao Anton. Kada se tužitelja pitalo tko su bili Mare i Frane, svjedok je pojasnio da je Mare Bonifačić bila sestra njegovog oca, dakle njegova teta, a njezin muž da je bio Frane. Sjeća se da su i njegovi roditelji, jednako kao i Mare i Frane koristili tu česticu tj. istu davali u najam trećim osobama. Sjeća se da kada je primjerice bila berba grožđa, da su ih onda najmoprimci znali pozvati na nekretninu radi berbe. Na čestici da su oduvijek bili trsi, a da su povraćani prije cca 2 ili 3 godine. Nakon smrti roditelja, da se i nije osobito bavio predmetnom česticom, iako bi se ista svake godine preorala i to frezom, što sada najčešće radi gospodin Mate. U odnosu na Franca Antonya Mrakovcica, tužitelj je naveo da je isti sin njegovog bratića koji živi u Australiji i kojem je poznata cijela ova situacija. Isti da nije nikad bio na predmetnoj nekretnini, kao niti drugi tuženici, budući da je još djed tužitelja Ivan Mrakovčić, istu ostavio ocu tužitelja i njegovoj sestri. Tako da se uvijek znalo kome ista pripada. Tuženici da su uglavnom bratići tužitelja ili njihova djeca, koji da su u nasljedstvo dobili drugu imovinu, tako da im predmetna čestica ne pripada. Tuženici iz Australije da su brat i sestra tuženika Franca Antonya Mrakovcica i da su i oni upoznati sa predmetom spora.

9. Analizom svih dokaza provedenih u postupku i to kako pojedinačno, tako i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, dalje ZPP), ovaj sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev tužitelja, kojeg isti temelji na institutu dosjelogosti, u cijelosti osnovan.

10. Iz rezultata provedenog dokaznog postupka proizlazi da su oba tužitelja u samostalnom posjedu utužene nekretnine i to svaki u ½ dijela, s tim da je tužitelj Mate Jurešić u taj posjed stupio zaključenjem kupoprodajnog ugovora sa stvarnim suvlasnikom predmetne čestice u ½ dijela Ivanom Pavlovićem, dok je tužitelj Ivan Mrakovčić drugu polovicu predmetne nekretnine stekao nasljedstvom od svojih roditelja i to oca Vinka i majke Marije, koji su preminuli 1976. (otac) i cca 1996. (majka). Naime, iz iskaza tužitelja Mate Jurešića, a isto tako i iskaza svjedoka Ivana Pavlovića, proizlazi da su roditelji svjedoka Ivana Pavlovića (Ivan i Lucija) kupili polovicu utužene nekretnine od prijašnjeg posjednika i vlasnika Mare i Frane (tete i barbe tužitelja Ivana Mrakovčića), i to 1970.-ih godina, od kada da su bili u posjedu te nekretnine sve do svoje smrti. Taj posjed da je nakon njihove smrti nastavio izvršavati Ivan Pavlović sve do trenutka kada je istu prodao ovdje tužitelju Mati Jurešiću, i to zaključenjem kupoprodajnog ugovora 2022. godine. Što se tiče tužitelja Ivana Mrakovčića, iz njegova iskaza, kao i iz iskaza svjedoka Petra Stupara proizlazi

da je isti stvarni vlasnik i posjednik preostalih $\frac{1}{2}$ dijela predmetne nekretnine, a koji da je suvlasnički udio stekao u posjed nakon smrti svojih roditelja majke Marije Mrakovčić rođ. Brusić i oca Vinka, a koji su zajedno sa Marom i Franom (prednicima Ivana Pavlovića i tužitelja Mate Jurešića) obrađivali predmetnu nekretninu. Također iz njegova iskaza proizlazi da bi predmetna nekretnina bila stvarno vlasništvo još djeda tužitelja Ivana Mrakovčića, koji se zvao Anton i koji je predmetnu česticu ostavio u posjed i vlasništvo ocu tužitelja Ivana Mrakovčića – Vinku i njegovoj sestri – Mari, koji su svaki u svojem suvlasničkom udjelu uživali posjed i vlasništvo na predmetnoj nekretnini. S obzirom da nitko od tuženika tijekom postupka te činjenice nije osporio, niti dokazao drugačije, to je ovaj sud iste prihvatio kao istinite i na tim tvrdnjama utemeljio zaključak o samostalnom, poštenom i istinitom posjedu kako tužitelja Mate Jurešića, tako i tužitelja Ivana Mrakovčića, svakog u $\frac{1}{2}$ utužene čestice, a koji uračunavanjem posjeda njihovih pravnih prednika, i to Ivana Pavlovića i njegovih roditelja u odnosu na suvlasnički udio tužitelja Mate Jurešića traje od 1970.-ih godina, te Mrakovčić Marije rođ. Brusić i Vinka Mrakovčića u odnosu na suvlasnički udio tužitelja Ivana Mrakovčića od smrti njegovih roditelja 1996. godine, ako ne i od prije. Sukladno navedenom, a rukovodeći se odredbom čl. 388 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, u odnosu na tužitelja Matu Jurešića valja primijeniti odredbe Austrijskog općeg građanskog zakonika (dalje u tekstu: OGZ), koji se primjenjuje temeljem Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941. (Narodne novine broj 73/91), a u odnosu na tužitelja Ivana Mrakovčića odredbe čl. 28 Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Službeni list SFRJ br. 6/1980, 36/1990, Narodne novine br. 53/1991, 91/1996, dalje ZOVO), kao i odredbe ZV-a o stjecanju prava vlasništva na nekretninama izvanrednom dosjelošću. Budući da i pravna pravila OGZ-a, tj. Načelno mišljenje Proširene opće sjednice Saveznog Vrhovnog suda SFRJ broj 3/60 od 4. travnja 1960., kao i pravna pravila ZOVO-a i ZV-a propisuju isti rok dosjedanja za izvanrednu dosjelost i to 20 godina, to je ovaj sud utvrdio da je taj rok u odnosu na tužitelja Matu Jurešića istekao 1990.-ih godina, i da je predmetnu nekretninu tj. $\frac{1}{2}$ dijela te nekretnine kupio od stvarnog vlasnika Ivana Pavlovića, dok da je rok dosjedanja u odnosu na tužitelja Ivana Mrakovčića istekao najkasnije 2016. godine, ako ne i prije, ukoliko bi se u obzir uzelo utvrđenje da je predmetna nekretnina bila u posjedu i vlasništvu još njegovog djeda Antona.

11. Slijedom navedenog, valjalo je prihvatiti tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja, na način kako je to odlučeno u točki I. i II. izreke ove presude.

12. Budući da tužitelj nije potraživao troškove postupka, to mu isti nisu niti dosuđeni. O troškovima privremenog zastupnika koji su predumjmljeni po tužitelju, bit će odlučeno naknadno u posebnom rješenju.

U Krku 27. veljače 2026.

Sutkinja

Natalija Denona

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude, putem ovog suda na Županijski sud, pisanim podneskom u 3 primjerka.

Broj zapisa: **9-30884-03482**

Kontrolni broj: **05b34-c05d0-b12c9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.